SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (osmi senat)

z dne 28. oktobra 2009 *

V zadevi T-80/08,

CureVac GmbH s sedežem v Tübingenu (Nemčija), ki jo zastopa F. Graf von Stosch, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je sprva zastopal M. Kicia, nato S. Schäffner, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je

Qiagen GmbH s sedežem v Hildnu (Nemčija), ki jo je sprva zastopal E. Krings, nato V. von Bomhard, A. Renck in T. Dolde, odvetniki,

zaradi tožbe zoper Odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) (zadeva R 1219/2006-1) z dne 11. decembra 2007, ki se nanaša na postopek z ugovorom med CureVac GmbH in Qiagen GmbH,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro (poročevalka), predsednica, N. Wahl in A. Dittrich, sodnika,

sodna tajnica: T. Weiler, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. februarja 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 4. junija 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 28. maja 2008,

na podlagi obravnave z dne 6. maja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenientka, družba Qiagen GmbH, je 1. avgusta 2003 na Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)), vložila prijavo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak NAiFect.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 1, 5 in 9 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk

z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in glede na posamezen razred ustrezajo temu opisu:

– Razred 1: „Kemični proizvodi za industrijo in znanost; kemični proizvodi za industrijo in znanost za predelavo biopolimerov; biološki material za laboratorije za uporabo v znanosti in raziskavah, in sicer zamaški in reagenti, in sicer za uvajanje molekul in agregatov molekul, in sicer peptidov in/ali nukleinskih kislin v celice, in sicer v prokariotične in evkariotične celice; kromatografski material za uporabo pri separaciji, filtriranju in izolaciji biopolimerov in reagentov ter raztopine za izvajanje kromatografskih separacij, filtracij in/ali procesov izolacije biopolimerov; oprema za uvajanje molekul in agregatov molekul, in sicer peptidov in/ali nukleinskih kislin v celice, in sicer v prokariotične in evkariotične celice“;

– Razred 5: „Farmacevtski, veterinarski in sanitarni proizvodi“;

– Razred 9: „Znanstveni aparati in instrumenti in zlasti instrumenti in aparati za laboratorijske raziskave in teste“.

4 Ta zahteva je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 23/2004 z dne 7. junija 2004.

5 Tožeča stranka, družba CureVac GmbH, je 17. decembra 2004 vložila ugovor zoper zahtevano znamko zaradi verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009).

6 Ugovor je bil utemeljen s tistimi proizvodi, ki spadajo pod registracijo Skupnosti št. 2953768 besedne znamke RNActive, vložene 29. novembra 2002 in registrirane 28. oktobra 2004, za zadevne proizvode iz razredov 1 in 5:

– Razred 1: „Kemični proizvodi za industrijo in znanost; reagenti za raziskave“;

– Razred 5: „Proizvodi za medicinsko uporabo; farmacevtski in veterinarski proizvodi, zlasti proizvodi za kemoterapijo za zdravljenje tumorjev, kurativni proizvodi in preparati za zdravljenje astmatikov, agonistični in antagonistični receptorji, farmacevtski proizvodi za zdravljenje nevroloških obolenj, za zdravljenje prenosljivih bolezni; sanitarni proizvodi; dietetske snovi za medicinsko uporabo, zlasti snovi za prehranska dopolnila; dezinfekcijska sredstva; fungicidi; herbicidi“.

7 Ugovor se je nanašal le na proizvode prijavljene znamke iz razredov 1 in 5, ne pa iz razreda 9.

8 Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 7. avgusta 2006 zavrnil ugovor, ker verjetnosti zmede na ozemlju Skupnosti ni bilo.

9 Tožeča stranka je 15. septembra 2006 vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

10 Prvi odbor za pritožbe je z odločbo z dne 11. decembra 2007 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. Strinjal se je s trditvijo oddelka za ugovore, da so bili primerjani proizvodi enaki ali zelo podobni. Kar zadeva zadevna znaka je odbor za pritožbe menil, da sta znamki, čeprav sta imeli šibak razlikovalni učinek – element „rna“ je namreč kratica za angleški izraz „ribonucleid acid“ (acide ribonucléique v francoščini in Ribonukleinsäure v nemščini) – tak učinek imeli in da noben imetnik znamke ni mogel monopolno uporabljati kratice RNA ali drugim podjetjem prepovedati njene uporabe ali vključitev v znamke, zlasti pri farmacevtskih proizvodih. Potrošniki naj bi dobro razumeli kratico RNA in naj ne bi domnevali, da so vse znamke, ki se z njo začnejo, enakega izvora. Njihova pozornost naj bi bila usmerjena bolj na konec besede, ki naj bi imel večji razlikovalni učinek. Razlika med elementoma „ifect“ in „ctive“ naj bi izključevala verjetnost zmede.

Predlogi strank

11 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo;

– zavrne registracijo prijavljene znamke RNAiFect;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

12 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– zavrne tožbo;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

13 Intervenientka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– zavrne tožbo;

– tožeči stranki naloži plačilo vseh stroškov.

14 Na obravnavi je tožeča stranka izjavila, da se odpoveduje drugemu tožbenemu predlogu, kar je bilo povzeto v zapisniku obravnave.

Pravo

Trditve strank

15 Tožeča stranka se sklicuje na en sam tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

16 Tožeča stranka najprej trdi, da se nekaterih proizvodov, ki spadajo k prejšnji znamki, in proizvodov, navedenih v prijavi znamke, ne sme šteti za deloma zelo podobne, ampak za enake, saj so slednji med njenimi proizvodi in jih torej sporni znamki enako pokrivata.

17 Tožeča stranka dalje meni, da bi bilo za znamko RNActive vsekakor treba šteti, da ima povprečni razlikovalni učinek, saj je bila registrirana kot znamka Skupnosti. Če bi bili ti znamki naslovljeni na povprečnega potrošnika, ki ne pozna pomena kratice RNA, bi prejšnja znamka imela manjši razlikovalni učinek od povprečnega.

18 Tožeča stranka med drugim pojasnjuje, da sta zadevna znaka vidno podobna, ker je začetek besed enak, in da je za besedne znamke, razen za registrirane, vsaka druga oblika reprodukcije v javnosti lahko predmet pravnega varstva, zlasti reprodukcija velike in male začetnice. Tožeča stranka dodaja, da je glasovna podobnost znakov posebna zaradi istih prvih treh črk in dejstva, da se zadnja zaporedja glasov le malo razlikujejo. Kar zadeva pojmovno primerjavo znakov, naj bi obstajala tudi posebna podobnost, ko naj bi prejšnja znamka RNActive vsebovala nemški izraz „aktiv“, ki bi se

ga lahko štelo za sopomenko nemškega izraza „effektiv“, torej „učinkujoč“, kar vsebuje prijavljena znamka RNAiFect.

19 Nazadnje tožeča stranka trdi, da zaradi enakosti proizvodov, razlikovalnega učinka prejšnje znamke in stopnje vidne, glasovne in pojmovne podobnosti obstaja verjetnost zmede v javnosti.

20 UUNT in intervenientka ta tožbeni razlog zavračata.

Presoja Sodišča prve stopnje

21 Po določbah člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 o ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če „zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.“

22 Poleg tega na podlagi člena 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 207/2009) prejšnje znamke pomenijo znamke Skupnosti ter znamke, registrirane v državi članici, pri katerih so bile zahteve za registracijo vložene pred datumom zahteve za registracijo znamke Skupnosti.

23 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja, če bi javnost lahko mislila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali, odvisno od primera, iz gospodarsko povezanih podjetij (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 10. septembra 2008 v zadevi Boston Scientific proti UUNT – Terumo (CAPIO), T-325/06, neobjavljena v ZOdl., točka 70 in navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi sodbi Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 29, in z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točka 17).

24 Poleg tega je treba verjetnost zmede v javnosti presojati celovito ob upoštevanju vseh pomembnih dejavnikov posameznega primera (glej zgoraj v točki 23 navedeno sodbo CAPIO, točka 71 in navedena sodna praksa; glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 11. novembra 1997 v zadevi SABEL, C-251/95, Recueil, str. I-6191, točka 22, in z dne 22. junija 2000 v zadevi Marca Mode, C-425/98, Recueil, str. I-4861, točka 40).

25 Celovita presoja zajema določeno medsebojno odvisnost med upoštevanimi dejavniki, zlasti med podobnostjo znamk in podobnostjo označenih proizvodov ali storitev. Tako je nizko stopnjo podobnosti med označenimi proizvodi ali storitvami mogoče izravnati z visoko stopnjo podobnosti med znamkama in obratno (sodbi Sodišča z dne 13. septembra 2007 v zadevi Il Ponte Finanziaria proti UUNT, C-234/06 P, ZOdl., str. I-7333, točka 48, in Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Matratzen Concord proti UUNT- Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, ZOdl., str. II-4335, točka 25). Medsebojna odvisnost med temi dejavniki je izražena v sedmi uvodni izjavi Uredbe št. 40/94, v skladu s katero je treba pojem podobnosti razlagati v povezavi z verjetnostjo zmede, katere presoja je odvisna od številnih dejavnikov, zlasti od prepoznavnosti znamke na trgu, njenega povezovanja z uporabljenim ali registriranim znakom ter od stopnje podobnosti med znamko ter označenimi proizvodi in storitvami (glej zgoraj v točki 23 navedeno sodbo CAPIO, točka 72 in navedena sodna praksa).

26 Poleg tega mora celovita presoja verjetnosti zmede glede vidne, slišne ali pojmovne podobnosti nasprotujočih si znakov temeljiti na njihovem celostnem vtisu, upoštevajoč zlasti njihove razlikovalne in prevladujoče elemente. Iz besedila člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, v skladu s katerim „obstaja v javnosti verjetnost zmede“, namreč izhaja, da ima pri celoviti presoji verjetnosti zmede odločilno vlogo to, kako povprečen potrošnik zadevne vrste proizvodov ali storitev zaznava znamke. Povprečen potrošnik znamko

ponavadi zaznava kot celoto in ne preverja njenih posameznih elementov (glej zgoraj v točki 23 navedeno sodbo CAPIO, točka 73 in navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi zgoraj v točki 24 navedeno sodbo SABEL, točka 23, in zgoraj v točki 23 navedeno sodbo Lloyd Schuhfabrik Meyer, točka 25).

27 Za celovito presojo verjetnosti zmede mora biti povprečen potrošnik zadevnih proizvodov običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da ima le redko možnost neposredno primerjati različne znamke, zato se mora zanesti na njihovo nepopolno podobo, ki jo je ohranil v spominu. Prav tako je treba upoštevati dejstvo, da je stopnja pozornosti povprečnega potrošnika različna, odvisno od vrste zadevnih proizvodov ali storitev (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Oberhauser proti UUNT – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Recueil, str. II-4359, točka 28, in z dne 30. junija 2004 v zadevi BMI Bertollo proti UUNT – Diesel (DIESELIT), T-186/02, ZOdl., str. II-1887, točka 38; glej po analogiji zgoraj v točki 23 navedeno sodbo Lloyd Schuhfabrik Meyer, točka 26).

28 V tem primeru je znamka, na katero se nanaša ugovor, znamka Skupnosti. Zato mora biti preizkus, kot je ugotovil odbor za pritožbe v točki 14 izpodbijane odločbe, razširjen na Evropsko unijo.

29 Zadevno javnost, tako kot je poudaril oddelek za ugovore na strani 4 svoje odločbe z dne 7. avgusta 2006 in kot je razvidno iz točke 17 izpodbijane odločbe, sestavljajo zadevni uporabniki spornih proizvodov. Zlasti proizvodi iz razreda 5 so naslovljeni na farmacevte in končne potrošnike, ki so razumno obveščeni, pozorni in preudarni (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. aprila 2006 v zadevi Madaus proti UUNT – Optima Healthcare (ECHINAID), T-202/04, ZOdl., str. II-1115, točka 23), imajo vsekakor visoko stopnjo pozornosti in jim pri izbiri pomagajo visoko kvalificirani strokovnjaki (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alcon proti UUNT, C-412/05 P, ZOdl., str. I-3569, točka 61, in zgoraj navedeno sodbo ECHINAID, točka 33). Kemični proizvodi iz razreda 1 so naslovljeni na specializirano javnost (namreč na kemike in laboratorijsko osebje), ki je še bolj pozorna.

30 Presojo odbora za pritožbe glede verjetnosti zmede med nasprotujočima si znakoma je treba preizkusiti ob upoštevanju zgoraj navedenih ugotovitev.

– Podobnost proizvodov

31 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri presoji podobnosti med obravnavanimi proizvodi ali storitvami upoštevati vse pomembne dejavnike, ki označujejo razmerje med njimi. Ti dejavniki vključujejo zlasti njihovo naravo, namen, uporabo in konkurenčnost ali komplementarnost (glej zgoraj v točki 23 navedeno sodbo CAPIO, točka 77 in navedena sodna praksa).

32 V zvezi s tem, nasprotno od trditev tožeče stranke, zadevni proizvodi niso vsi enaki, ampak deloma enaki, deloma podobni, tako kot je trdil odbor za pritožbe v točki 15 izpodbijane odločbe, s katero je bila zavrnjena odločba oddelka za ugovore: tako na primer zadostuje ugotovitev, da so „oprema za uvajanje molekul in agregatov molekul“ in kemični proizvodi za medicinsko uporabo zelo podobni, a jih ni mogoče šteti za enake.

33 Zato je treba pritrditi izpodbijani odločbi v delu, ki se nanaša na analizo podobnosti zadevnih proizvodov.

– Podobnost znakov

34 Kot je bilo nakazano že zgoraj v točki 26, mora celovita presoja verjetnosti zmede, kar zadeva vidno, slušno ali konceptualno podobnost zadevnih znamk, temeljiti na celotnem vtisu, ki ga te ustvarjajo, ob upoštevanju zlasti njihovih razlikovalnih in prevladujočih sestavin (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips-Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 47, in zgoraj v točki 23 navedena sodbo CAPIO, točka 88 in navedena sodna praksa; glej po analogiji tudi zgoraj v točki 24 navedeno sodbo SABEL, točka 23).

35 Tudi iz sodne prakse je razvidno, da sta si znamki podobni, kadar upoštevna javnost meni, da med njima obstaja vsaj delna enakost z enega ali več upoštevnih vidikov (zgoraj v točki 25 navedena sodba MATRATZEN, točka 30, in zgoraj v točki 23 navedena sodba CAPIO, točka 89).

36 Odbor za pritožbe je v točki 17 izpodbijane odločbe menil, da so razlike med znakoma „iFect“ in „ctive“ kljub podobnosti zaradi istih prvih treh črk zadevnih znakov tako velike, da izključujejo verjetnost zmede.

37 Znaka, ki ju je treba primerjati:

Prejšnja znamka	Prijavljena znamka
RNActive	RNAiFect

38 Prvič, pri vidni primerjavi je treba najprej ugotoviti, da sta oba zadevna znaka sestavljena iz ene besede, ki ima po osem črk, od katerih so prve tri, zapisane z velikimi črkami, enake. Naslednjih pet črk prejšnje znamke je zapisanih z malimi črkami, tako kot črke prijavljene znamke, razen pete črke „f“.

39 Podobnost zaradi istih prvih treh črk je vsekakor zelo zmanjšana zaradi zadnjih petih črk zadevnih znakov, ki – čeprav so štiri od njih skupne obema znakoma – niso v istem zaporedju, kar povzroča zelo različno vidno zaznavanje zadevnih znakov. Celotni vtis zadevnih znakov tako ustvarja vidne razlike.

40 Nasprotno, kot trdi tožeča stranka, iz izpodbijane odločbe ni razvidno, da bi se odbor za pritožbe zadovoljil z razčlenitvijo zadevnih znakov, ne da bi opravil celostno vidno presojo. Čeprav je obžalovanja vredno, da izpodbijana odločba glede tega ni zelo jasna, je odbor za pritožbe – ko je v točki 17 izpodbijane odločbe ugotovil, da je kljub skupnemu elementu „rna“ pozornost osredotočena bolj na konec besede, ki se bolj razlikuje, in da ta velika razlika popolnoma izključuje verjetnost zmede – opravil celostno analizo teh znakov.

41 Poleg tega, kot trdi tožeča stranka, čeprav bi bila oba znaka zapisana z velikimi ali malimi črkami, je verjetno treba ugotoviti, da vidna podobnost nikakor ne bi bila izrazitejša, saj razlika zaradi položaja zadnjih petih črk vedno izravna podobnost zaradi istih prvih treh črk.

42 Drugič, glede glasovne primerjave je treba poudariti, da tudi če se znaka začenjata na črke „r“, „n“ in „a“, njun zadnji del ustvarja precej jasno razliko med njima. Znaka se torej izgovarjata zelo različno, zato jo je treba, čeprav podobnost obstaja, šteti za zelo

majhno. Poleg tega bi bila glasovna razlika, če bi zadevna javnost povezala samoglasnika „a“ in „i“ prijavljene znamke, še bolj opazna. Nasprotno je v normalnih okoliščinah malo verjetno, na eni strani, da bo potrošnik podaljšal samoglasnik „a“ prejšnje znamke pri izgovorjavi znaka „r-n-a-active“, čeprav znak vsebuje le en „a“, in, na drugi strani, da se bo isti potrošnik pri izgovorjavi znaka „r-n-a-fect“ izognil izgovorjavi črke „i“ prijavljene znamke. Še več, tudi ob taki domnevi to ne pomeni, da bi bila znaka v vsakem primeru glasovno podobna.

43 Tretjič, glede pojmovne primerjave v zvezi z zadevnimi proizvodi je res, da bo zadevna javnost bodisi – zlasti ko gre za specializirano javnost – zaznavala prve tri črke kot angleško okrajšavo za ribonukleinsko kislino bodisi – ko gre za širšo javnost – domnevala, da te začetnice pomenijo neki medicinski ali kemijski element, tudi če ne bo poznala natančnega pomena. Tako kot sta na javni obravnavi trdila UUNT in intervenientka, se proizvajalci na tem področju pogosto sklicujejo na kemične ali molekularne komplekse, da bi poudarili domnevno učinkovitost farmacevtskega proizvoda, ponujenega na trgu.

44 Končnici obeh znakov („ctive“ in „ifect“), ki imata različen pomen, vsekakor izravnata podobnost zaradi skupnega elementa „rna“. Utemeljitev tožeče stranke, ki jo je predstavila zlasti na javni obravnavi, v skladu s katero naj bi bil nemški potrošnik sposoben povezati „ifect“ z angleško besedo „effect“, ki naj bi ga torej spominjala na besedo „active“, saj naj bi se oba izraza nanašala na učinkovitost oziroma na izraz „učinkovit“, zahteva veliko truda zadevnega potrošnika za razgradnjo znaka, da bi bila vzpostavljena miselna povezava med zadevnima znakoma, zato je malo verjetno, da bi bila sprejeta.

45 Če obstaja med zadevnima znakoma neka pojmovna podobnost, ta izhaja iz dejstva, da je element „rna“ skupen obema zadevnima znakoma, a je izravnana z različnim pomenom, ki izhaja iz obeh končnic.

– Verjetnost zmede

46 Sodišče prve stopnje je v zvezi z verjetnostjo zmede v točki 82 izpodbijane sodbe navedlo, „da so razlike med zadevnima znakoma zadostne, da izključijo obstoj verjetnosti zmede v zaznavi ciljne javnosti, pri čemer taka verjetnost domneva, da sta stopnja podobnosti zadevnih znamk in stopnja podobnosti proizvodov ali storitev, določenih z znamkama, dovolj visoki.“ Treba je spomniti, da obstaja verjetnost zmede, če sta stopnja podobnosti zadevnih znamk in stopnja podobnosti proizvodov ali storitev, določenih z znamkama, skupaj dovolj visoki (zgoraj v točki 25 navedena sodba MATRATZEN, točka 45).

47 Tako je bilo že zgoraj v točki 32 ugotovljeno, da so zadevni proizvodi deloma enaki in deloma zelo podobni.

48 Znaka sta dejansko sestavljena iz skupnega elementa „rna“. Verjetno pa je treba potrditi, da ima – kar je ugotovil oddelek za ugovore, ne da bi odbor za pritožbe to v točkah 16 in 17 izpodbijane odločbe izpodbijal – ta element kvečjemu zmanjšan razlikovalni učinek, čeprav del potrošnikov ne pozna natančnega pomena zadevne okrajšave, a domneva obstoj posredne navezave na neko kemično ali molekularno spojino.

49 Poleg tega je res, da potrošnik ponavadi daje večji pomen začetkom besed, ker so prej izgovorjeni (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2008 v zadevi Citigroup proti UUNT – Link Interchange Network (WORLDLINK), T-325/04, neobjavljena v ZOdl., točka 82), vendar velja tudi, da javnost na splošno ne meni, da je opisni ali šibek razlikovalni element, ki je del sestavljene znamke, razlikovalen in prevladujoč element v celotnem vtisu, ki ga ta ustvari (glej zgoraj v točki 29 navedeno sodbo ECHINAID, točka 54 in navedena sodna praksa).

50 Kot je bilo torej ugotovljeno, skupni element zadevnih znakov, namreč „rna“, ki ima manjši razlikovalni učinek, ne omogoča razlikovanja trgovskega izvora proizvodov. Pravilno je torej, da je odbor za pritožbe v točki 17 izpodbijane odločbe menil, da naj bi

se zadevni priponi spornih znakov, namreč „ctive“ in „ifect“ šteli za razlikovalna in prevladujoča elementa, ki vzbudita pozornost potrošnikov, ker sta bolj razlikovalna kot začetni element „rna“ (glej v tem smislu zgoraj v točki 29 navedeno sodbo ECHINAID, točka 55 in navedena sodna praksa).

51 Poleg tega, kot je navedeno zgoraj v točki 44 in kot je pravilno opazil UUNT, ni pravilna domneva, da se končnici obeh znakov zaradi miselne povezave šteje za enaki, saj nemška beseda „aktiv“ nikakor ni sopomenka besede „effektiv“, kar dopušča razlikovanje med znamkama. Zato naj bi tudi razlike v pomenu zadevnim potrošnikom dopuščale razlikovanje med tema znakoma.

52 Čeprav je skupni element znakov, namreč „rna“, na prvem mestu, ta enakost ne povzroča verjetnosti zmede, ker ima ta element manjši razlikovalni učinek, tako da se pozornost javnosti opira na končnici teh znakov, ki se glede na celostno presojo razlikujeta vidno, slišno in pojmovno. Ta znaka torej dajeta različen vtis.

53 Zato v tem primeru zelo visoko stopnjo enakosti ali podobnosti teh proizvodov izravna nizka stopnja podobnosti znakov in šibek razlikovalni učinek, namreč opisni, okrajšave „rna“, tako da je treba izključiti verjetnost zmede pri zadevni javnosti. Pravilno je torej, da je odbor za pritožbe menil, da pri zadevni javnosti verjetnosti zmede med spornima znamkama ni.

54 Sicer pa tudi ob domnevi, da naj bi bili vsi sporni proizvodi enaki, kot trdi tožeča stranka, analiza zgoraj v točkah od 34 do 53 glede neobstoja verjetnosti zmede ne dovoljuje drugačnega sklepa.

55 Iz vsega zgoraj navedenega je razvidno, da edini tožbeni razlog ne more biti sprejet, zato je treba tožbo zavrniti.

Stroški

56 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi CureVac GmbH se naloži plačilo stroškov.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 28. oktobra 2009.

Podpisi